

ANDORRANA DE PUBLICACIONS

President: Enric Dolsa.

Director General:
Josep Antoni Rosell Pujol.

EL PERIÒDIC D'ANDORRA

Director: Joan Ramon Baigues.

Subdirector: Enric Guinart Mauri.

Gerent: Josep Segura.

Política: Iago Andreu i Marc Rodríguez. Societat: Pepa Gallego, Irene Casasayas, Clara Garnica i Eva Arasa. Esports: Iván Moure i Rafa Mora. Cultura i espectacles: Andrés Luengo i Núria Salvà. Àrea Monogràfica: M. Teresa Blanco. Diagramació: Biel Rosell, Josep Capell (Sistemes) i Nerea Moreno. Fotomecànica: Pako Temprado. Fotografia: Tony Lara i Ona Morante. Edició: Marcel Tuyet i Laia Martínez. ANDORRANA DE PUBLICACIONS Director comercial: Adrià Ledo. Publicitat: David Aunión, Xavier Farran i Nelly Dedes. Cap Àrea Monogràfica: David Aunión. Administració: Nona Muñoz i Alicia Ruiz. EL PERIÒDIC D'ANDORRA s'entrega inseparablement amb EL PERIÒDIC DE CATALUNYA

Coses que passen

Veure el visible més enllà de la falsa transparència

JOSEP ANTON
Rosell Pujol

Diu que la facultat de l'home per la sorpresa és infinita. Avui mateix estic meravellat per un titular a primera pàgina i un altre d'interior referent a una notícia que no diu res de nou, sinó que simplement es repeteix. Es refereix a la multa a SAUR-Vallnet i que el Govern no ha executat perquè un recurs al Tribunal d'Estrasburg sembla que ho aconsella.

No vull entrar en detalls tècnics que deixo per als especialistes, sinó en el missatge periodístic que es podria extreure d'aquesta mostra tipogràfica en què la notícia és el que menys importa i sí altres derivacions. L'obligació del periodista és explicar històries i explicar-les bé. Aquest imperatiu comença per una pregunta. ¿Tenim alguna cosa nova per explicar? Una major abundància –o reiteració– en la mateixa informació no significa que sigui millor i potser pot arribar a ser la més gran de les deformacions.

En aquest cas concret opino que és així i repetir la mateixa cosa no pot tenir cap altre objectiu que no sigui *fer bullir l'olla* per treure beneficis personals o sectorials qui ho publica. Els tambors de la propaganda o la manipulació només alerten

NOE

molts usuaris d'internet a dir-hi la seva –molt respectable si no s'amaga l'autor– en rumors, enganys, fantasies i interpretacions legals d'allò que encara està *sub iudice*.

Pretendre exercir la llibertat d'expressió anònimament és tan trampós com exercir la censura. És un bon moment per recordar que la nostra Constitució va néixer d'un recurs de dues persones a Estrasburg. Per tant, no interpretem les coses com volem que siguin, sinó que esperem com seran després que actui la Justícia. És la manera d'evitar judicis paral·lels i a la vegada fer un periodisme basat en el que passa i no en l'espectacle que es vol donar. No tot és bona lletra en periodisme i la premsa ha de servir per alguna cosa més que per fer soroll, que només fa que empobrir-la. ≡

Periodista.

jarosell@andorra.elperiodico.com